

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGMiZS-7-1.054.2.2026
Warszawa, 26 lutego 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 15126 z dnia 5 lutego 2026 r. złożoną przez Posła na RP, Pana Wojciecha Króla, uprzejmie informuję co następuje.

W odniesieniu do kwestii dotyczącej statusu prawnego personelu wykonującego prace przy instalacjach offshore należy wskazać, że obowiązująca w polskim prawie definicja personelu przemysłowego, zamieszczona w art. 5 ust. 10d *ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim* (Dz.U. z 2025 r. poz. 883, 1535; dalej jako u.b.m.), odwołuje się do definicji zawartej w *prawidło 1 rozdziału XV Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r., zmienionej Protokołem sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. oraz Protokołem przyjętym w Londynie dnia 11 listopada 1988 r.* (dalej: Konwencja SOLAS), gdzie personel przemysłowy zdefiniowano jako „wszystkie osoby przewożone lub zakwaterowane na statku w celu prowadzenia działalności przemysłowej na morzu wykonywanej na pokładzie innych statków i/lub obiektów offshore”. Ponadto kwalifikacje personelu przemysłowego muszą odpowiadać wymaganiom określonym w rozdziale XV ww. Konwencji SOLAS oraz rezolucji IMO MSC.527(106) ustanawiającej Międzynarodowy kodeks bezpieczeństwa statków przewożących personel przemysłowy (Kodeks IP).

W związku z powyższym, personel przemysłowy musi odbyć szkolenia bezpieczeństwa zgodnie ze standardami określonymi w Sekcji A-VI/1 Kodeksu STCW (Kodeks wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw i pełnienia wacht) lub ze standardami Global Wind Organization (GWO), Offshore Petroleum Industry Training Organization (OPITO) lub Basic Offshore Safety Induction and Emergency Training (akredytowane przez OPITO). Wymogi stawiane personelowi przemysłowemu w zakresie bezpiecznego przewozu są wymogami bezpieczeństwa związanymi z funkcjonowaniem w środowisku żeglugowym i nie mają wpływu na kwalifikacje związane z wykonywaniem pracy w sektorze offshore.

Kwalifikacja personelu przemysłowego służy zatem do określenia „pozycji” na burcie jednostki przewożącej takie osoby na instalację i przeszkoleniu jej tak, aby wiedziała, co robić i jak się zachować w przypadku np. pożaru czy wypadnięcia do wody.

Morskie farmy wiatrowe są rozwijane w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej. Zgodnie z art. 23 ust. 1a *ustawy z dnia 21 marca 2003 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej* (Dz.U. z 2024 r. poz. 1125 oraz z 2025 r. poz. 409, 731, 1535 i 1668), zakazuje się wznoszenia i wykorzystywania morskich farm wiatrowych, o których mowa w *ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych* (Dz.U. z 2025 r. poz. 498, 1535), na morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym.

Minister Infrastruktury nie jest właściwy w kwestiach migracyjnych, w tym wjazdu i pobytu personelu offshore na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Z wyrazami szacunku

Dokument podpisany elektronicznie przez:
z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Arkadiusz Marchewka
Sekretarz Stanu